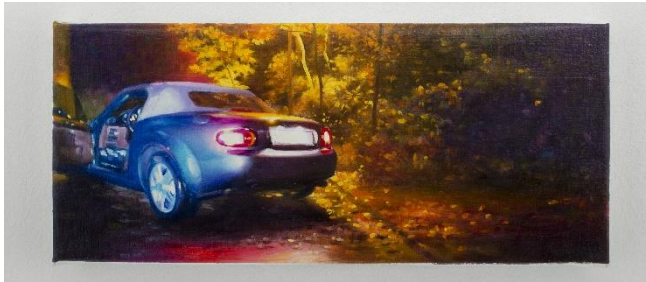

ROBERT DEVRIENDT (°1955)

De minutieus geschilderde werken van Robert Devriendt laten zich lezen als bevroren momenten uit een klassieke misdaadfilm. De suggestieve, fragmentarische, in serie gepresenteerde beelden zetten aan tot voyeurisme. Het is aan de toeschouwer om het ingebeelde drama vorm te geven.

Op ultrakleine formaten - doeken van tien bij twaalf centimeter zijn geen uitzondering - ontvouwen zich scène na scène flarden van een *crime scène* waar decadente, blitse sportwagens en hoge hakken de hoofdrol spelen. In series gepresenteerd, van links naar rechts lezend, worden beelden opgebouwd als een grid, maar ze zijn evenwel niet letterlijk te vatten. Het irrationele sluipt binnen. In de suggestieve spanning tussen de gefragmenteerde beelden ontbreekt elk expliciet narratief. De opeenvolging van beelden ontstaat zonder vooropgesteld verband. Het associatief karakter kan zich evengoed puur visueel, bijvoorbeeld op basis van kleur, vormen. Door het voortdurend verwisselen, weghalen of toevoegen van beelden ontsnapt het lineair verhaal. Kunst is volgens Devriendt ook een spel. De kunstenaar meet zich een alter ego aan: een voyeur begerig naar drama. De suggestie van geweld, erotiek en sensualiteit past in het beeld dat hij voor ogen heeft. Toch is het beeld op zich voor hem niet belangrijk, wel wat het teweegbrengt bij de toeschouwer. De kijker krijgt de rol van coregisseur. Afzonderlijk herkenbare beelden roepen, doordat ze in serie gepresenteerd worden, een mysterieuze en onheilspellende sfeer op. Tussen de relatief grote afstand tussen de verschillende werken van een reeks worden de leegtes tussen de beelden letterlijk zichtbaar. In de hiaten ontstaat het verhaal, de interpretatie. Het is aan de toeschouwer om de verschillende segmenten als een puzzel in elkaar te schuiven. Hoewel Devriendt vertrekt van het zintuiglijk waarneembare, ontspoord het werkelijkheidsgehalte bij de series. Het irreëel karakter, de verbeelding krijgt vrij spel.

Met een primitieve blik scant de kunstenaar voortdurend zijn omgeving. Interessante figuren, toevallige passanten op straat of op de bus, nodigt hij uit om te poseren. Toch schildert hij naar eigen zeggen geen portretten, maar personages. Het contact met de personages geeft kleur aan zijn werk. De geënceneerde opnames vormen de basis voor zijn werk. Verschillende camerastandpunten dringen zich op als filmstills. Afsnijding, close-up of extreme close-up verhullen de context en drijven de spanning op. Letterlijk en figuurlijk gelaagde beelden

fungeren als fragmenten van een film. Oog voor precisie staat centraal. De zorgvuldig, laag per laag opgebouwde werken komen bijna obsessief tot stand. Veertig tot vijftig flinterdunne lagen per doek zijn geen uitzondering. Devriendt kan wakker liggen van een vierkante centimeter. De huid van de verf versmelt met de huid van het object.

Series met titels als *Blind Seduction*, *The scent of burning wood*, *Through the eyes of David X* en *Exit Highway*, maken deel uit van een overkoepeld project, *The Missing Script*, waar Devriendt al vijf jaar aan werkt. Het plan bestaat om ooit alle beelden na elkaar te tonen. Pure schilderkunst met een filmisch karakter, oneindig veel segmenten uit dramatisch getinte verhalen die de toeschouwer aanzetten om verder te kijken dan het louter zichtbare.

Danielle Wuyts

WEBSITE

[Robert Devriendt](#)

PUBLICATIES

Devriendt, R., *Maximes Obsessie*, Gent, Borgerhoff & Lamberigts, 2021

Devriendt, R., *Broken Stories*, Brussel, Ludion, 2014

Devriendt, R., *Scènes*, Gent, MER. Paper Kunsthalle, 2013

BRONNEN

Lezing 14/10/2022 AcademieBruggeDKO, Cultuurzaal Daverlo: Robert Devriendt in gesprek met An Olaerts (freelancejournaliste, o.m. columniste De Standaard Magazine).